

ΕΠΑΡΧΙΑΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΛΕΥΚΩΣΙΑΣ

ΕΝΩΠΙΟΝ: Γ. Καραμαλλή, Προσ. Ε.Δ.

Αρ. Υπόθεσης: 10346/2021

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΛΕΥΚΩΣΙΑΣ

Κατηγορούσα Αρχή

v.

1. ΜΗΝΑΣ ΜΑΠΠΟΥΡΑ
2. ΜΑΡΙΟΣ ΜΑΠΠΟΥΡΑΣ

Κατηγορούμενοι

Ημερομηνία: 17 Νοεμβρίου 2023

Εμφανίσεις

Για Κατηγορούσα Αρχή: κα Φ. Κακούρη

Για Κατηγορούμενο 1: κος Γ. Εφφέ για Γιάννης Πολυχρόνης Δ.Ε.Π.Ε.

Κατηγορούμενος 1 παρών

ΑΠΟΦΑΣΗ

Ο Κατηγορούμενος 1 αντιμετωπίζει τις κατηγορίες της αλόγιστης ή επικίνδυνης οδήγησης¹ (**1^η και 2^η Κατηγορία**), της οδήγησης μηχανοκίνητου οχήματος με άδεια οδήγησης μαθητευόμενου οδηγού χωρίς να επιβαίνει στο πρόσθιο διπλανό κάθισμα του οδηγού πρόσωπο που να κατέχει ισχύουσα άδεια οδήγησης της ίδιας κατηγορίας ή υποκατηγορίας² (**3^η Κατηγορία**), της οδήγησης μηχανοκίνητου οχήματος με άδεια οδήγησης μαθητευόμενου και μεταφορά επιβάτη που δεν κατέχει ισχύουσα άδεια οδήγησης³ (**4^η Κατηγορία**), της

1 Κατά παράβαση των άρθρων 2, 7, 19 και 20^Α του περί Μηχανοκίνητων Οχημάτων και Τροχαίας Κινήσεως Νόμου 86/72, ως έχουν τροποποιηθεί.

2 Κατά παράβαση των άρθρων 2, 14, 16(1), 50(1) και 59 του περί Άδειας Οδήγησης Νόμου 94(Ι)/2001, ως έχουν τροποποιηθεί.

3 Κατά παράβαση των άρθρων 2, 14, 16, 50(2) και 59 του περί Άδειας Οδήγησης Νόμου 94(Ι)/2001, ως έχουν τροποποιηθεί.

χρήσης μηχανοκίνητου οχήματος χωρίς πιστοποιητικό ασφάλισης ευθύνης έναντι τρίτου⁴ (**5^η Κατηγορία**), της χρήσης μηχανοκίνητου οχήματος χωρίς άδεια κυκλοφορίας⁵ (**6^η Κατηγορία**), της χρήσης μηχανοκίνητου οχήματος χωρίς πιστοποιητικό καταλληλότητας⁶ (**7^η Κατηγορία**) και της οδήγησης μηχανοκίνητου οχήματος χωρίς τη συγκατάθεση του ιδιοκτήτη⁷ (**8^η Κατηγορία**).

Σύμφωνα με το κατηγορητήριο, τα αδικήματα διαπράχθηκαν στις 10.05.2021 και ώρα 19:50μ.μ. και 19:52μ.μ., στη λεωφόρο Γρηγόρη Αυξεντίου, στο Ακάκι της επαρχίας Λευκωσίας, ενώ ο Κατηγορούμενος 1 οδηγούσε το μηχανοκίνητο όχημα με αριθμούς εγγραφής ΝΚΜ805, ιδιοκτησίας του Κατηγορούμενου 2.

Ο Κατηγορούμενος 1 παραδέχθηκε τη διάπραξη των αδικημάτων που αναφέρονται στις κατηγορίες 5, 6, 7 και 8, ενώ αρνήθηκε ενοχή στις κατηγορίες 1, 2, 3 και 4 και ως εκ τούτου, η υπόθεση οδηγήθηκε σε ακρόαση. Η Κατηγορούσα Αρχή προς απόδειξη της υπόθεσης της κάλεσε 2 μάρτυρες, την αστυφύλακα 2382 Παντελίτσα Παπαθεοδώρου (η **ΜΚ1**) και τον αστυφύλακα 3028 Πεππη Πεππη (ο **ΜΚ2**) και κατατέθηκαν συνολικά 4 τεκμήρια.

Μετά το πέρας της υπόθεσης της Κατηγορούσας Αρχής, ο συνήγορος του Κατηγορούμενου 1 εισηγήθηκε ότι δεν έχει αποδειχθεί εκ πρώτης όψεως υπόθεση εναντίον του αναφορικά με την 3^η και 4^η Κατηγορία και κάλεσε το Δικαστήριο να τον απαλλάξει από τις κατηγορίες αυτές από το στάδιο αυτό. Η θέση αυτή εδράζεται στη μη ύπαρξη θετικής μαρτυρίας σε σχέση με συστατικό στοιχείο του αδικήματος, ήτοι ότι τα άτομα που βρίσκονταν στο αυτοκίνητο δεν ήταν προσοντούχα άτομα. Αντίθετη ήταν η θέση της εκπροσώπου της Κατηγορούσας Αρχής, η οποία εισηγήθηκε ότι μέσω της αντεξέτασης υποβλήθηκαν θέσεις προς την ΜΚ1 που αφορούσαν τον τρόπο με τον οποίο οδηγήθηκε το όχημα και συγκεκριμένα ότι αυτό δεν οδηγήθηκε με τον τρόπο που η ΜΚ1 περιγράφει αλλά με κάποιον άλλο τρόπο και συνεπώς αποτελεί σχήμα οξύμωρο να τίθενται θέσεις που συνηγορούν στο να υπερασπίζεται τον οδηγό του οχήματος για μια οδική συμπεριφορά ενώ ταυτόχρονα προβάλλουν τη θέση ότι το όχημα δεν οδηγείτο από τον Κατηγορούμενο 1. Καταληκτικά, εισηγήθηκε ότι υπάρχει ικανή μαρτυρία ούτως ώστε ο Κατηγορούμενος 1 να κληθεί σε απολογία.

Το ζήτημα διέπεται από το άρθρο 74(1)(β) του περί Ποινικής Δικονομίας Νόμου, Κεφ. 155 το οποίο προνοεί ότι *«μετά το πέρας της υπόθεσης για την κατηγορία, ο κατηγορούμενος*

4 Κατά παράβαση των άρθρων 2, 3 και 40 του περί Μηχανοκίνητων Οχημάτων (Ασφάλισης Ευθύνης Έναντι Τρίτου) Νόμου, ως έχουν τροποποιηθεί.

5 Κατά παράβαση των Κανονισμών 2, 17 και 72 των περί Μηχανοκίνητων Οχημάτων και Τροχαίας Κινήσεως Κανονισμών Κ.Δ.Π. 66/84, ως έχουν τροποποιηθεί.

6 Κατά παράβαση των Κανονισμών 2, 65(1)(5)(9) και 72 των περί Μηχανοκίνητων Οχημάτων και Τροχαίας Κινήσεως Κανονισμών Κ.Δ.Π. 66/84, ως έχουν τροποποιηθεί.

7 Κατά παράβαση των άρθρων 2, 11 και 19 του περί Μηχανοκίνητων Οχημάτων και Τροχαίας Κινήσεων Νόμου 86/72, ως έχουν τροποποιηθεί.

ή ο δικηγόρος του δύναται να υποβάλει ότι δεν αποδείχτηκε εκ πρώτης όψεως υπόθεση εναντίον του κατηγορουμένου επαρκώς ώστε να υποχρεώνεται να προβάλει υπεράσπιση και, αν το Δικαστήριο αποδεχτεί την εισήγηση, αθώνει τον κατηγορούμενο».

Στο στάδιο τούτο το Δικαστήριο προβαίνει σε προκαταρκτική, μόνο, θεώρηση της υπόθεσης και όχι σε βάθος θεώρηση με ζητούμενο την απόδειξη της κατηγορίας πέραν πάσης λογικής αμφιβολίας. Δεν προβαίνει σε αξιολόγηση της μαρτυρίας, αλλά ενεργεί στα περιορισμένα πλαίσια της πρακτικής οδηγίας του 1962 που υιοθετήθηκε στην υπόθεση **Azinas κ.ά. v. The Police** (1981) 2 C.L.R. 9.

Το ακόλουθο απόσπασμα από την υπόθεση **Γενικός Εισαγγελέας v. Στέφανου Χριστοδούλου** (1990) 2 ΑΑΔ 133, είναι σχετικό:

*«Το δικαστήριο δεν προβαίνει κατά κανόνα στην αξιολόγηση της μαρτυρίας της Κατηγορίας στο ενδιάμεσο στάδιο της δίκης. Άλλωστε, τέτοια αξιολόγηση θα οδηγούσε, μεταξύ άλλων, στη δημιουργία προκατάληψης εναντίον του κατηγορούμενου οποτεδήποτε κρινόταν ότι η μαρτυρία της Κατηγορίας είναι αξιόπιστη. Και εδώ έγκειται η σημασία της Πρακτικής του 1962 που υιοθετήθηκε στην απόφαση της ολομέλειας **Azinas and Another v. Police, (1981) 2 C.L.R. 9** και κρίθηκε ότι ενσωματώνει τις αρχές που εφαρμόζονται για να διαπιστωθεί αν η Κατηγορία έχει τεκμηριώσει εκ πρώτης όψεως υπόθεση. Η πρώτη όψη του πράγματος είναι εκείνη η οποία χαρακτηρίζεται από τα εξωτερικά του γνωρίσματα. Είναι με αυτή την έννοια που ο όρος χρησιμοποιείται στην Πρακτική του 1962.»*

Όπως δε υποδείχθηκε στην υπόθεση **Γεωργίου v. Αστυνομίας** (2005) 2 Α.Α.Δ. 515, το Δικαστήριο «περιορίζεται σε γενική θεώρηση της, με σκοπό να διαπιστώσει αν υπάρχουν στη μαρτυρία θεμελιακές αντιφάσεις ή είναι η μαρτυρία καταφανώς αναξιόπιστη ώστε να μην μπορεί να στηριχθεί σε αυτή.»⁸ Η ύπαρξη αντίφασης στις μαρτυρίες της Κατηγορούσας Αρχής, από μόνη της, δεν συνεπάγεται αυτόματα εξουδετέρωση ή αποδυνάμωση της υπόλοιπης μαρτυρίας, στην περίπτωση που αυτή ικανοποιεί το κριτήριο της εκ πρώτης όψεως υπόθεσης.⁹

Η απαλλαγή ενός κατηγορούμενου στο στάδιο αυτό δικαιολογείται μόνο σε δύο περιπτώσεις, όταν: (α) δεν στοιχειοθετείται εξ αντικειμένου η υπόθεση της Κατηγορούσας Αρχής λόγω της απουσίας ενός ή περισσότερων των συστατικών στοιχείων του αδικήματος

⁸ Παναγιώτου κ.ά. v. Αστυνομίας (2000) 2 Α.Α.Δ. 191 και Βασιλείου v. Δημοκρατίας (2002) 2 Α.Α.Δ. 104
⁹ Μακρυγιάννης v. Αστυνομίας (1996) 2 Α.Α.Δ. 41

και (β) οποτεδήποτε η μαρτυρία είναι τόσο αντινομική ή στερείται πειστικότητας σε βαθμό που κανένα λογικό Δικαστήριο δεν θα μπορούσε να βασιστεί σε αυτήν για να καταδικάσει τον κατηγορούμενο (**Azinas κ.ά. v. The Police** (1981) 2 C.L.R. 9 και **Γενικός Εισαγγελέας v. Χριστοδούλου** (1990) 2 Α.Α.Δ. 133).

Το βάρος απόδειξης που έχει η Κατηγορούσα αρχή στο στάδιο που περατώνει την υπόθεση της, δεν είναι το ίδιο με εκείνο που επιφορτίζεται στο τέλος της δίκης. Στο στάδιο αυτό που εξετάζεται με την παρούσα, είναι αρκετό, για την κατηγορούσα αρχή να παρουσιάσει αξιόπιστη μαρτυρία τέτοιας φύσεως από την οποία δημιουργείται υπόθεση ενοχής εκ πρώτης όψεως. Η εύλογη υποψία δεν μπορεί να εξισωθεί με την έννοια της εκ πρώτης όψεως υπόθεσης (**Γενικός Εισαγγελέας v. Ευστάθιος Θεοδώρου**, Π.Ε. 7107, ημ. 13.02.2002).

Όσον αφορά την 1^η και 2^η Κατηγορία για τα αδικήματα της αλόγιστης ή επικίνδυνης οδήγησης κρίνω ότι έχει αποδειχθεί εκ πρώτης όψεως υπόθεση εναντίον του Κατηγορούμενου 1 στη βάση των ακόλουθων αναφορών. Ειδικότερα, από την κατάθεση της ΜΚ1 (Τεκμήριο 1) προκύπτει ότι η τελευταία στις 10.05.2021 και περί ώρα 19:50 είδε το αυτοκίνητο με αριθμούς εγγραφής ΝΚΜ 805 στο οποίο επέβαιναν 3 νεαρά αγόρια να προβαίνει σε δύο περιστατικά, ήτοι κατά πρώτο ότι ο οδηγός του οχήματος έστριψε αριστερά προς την οδό Αρχιεπισκόπου Μακαρίου ξερογυρίζοντας και αμέσως μετά ανέπτυξε ταχύτητα με αποτέλεσμα ο μπροστά και πίσω αριστερός τροχός του οχήματος για λίγα δευτερόλεπτα να σηκωθούν από τον δρόμο και το όχημα να έχει κλίση προς τα δεξιά και μετά συνέχισε να οδηγεί με μεγάλη ταχύτητα επί της εν λόγω οδού. Το δεύτερο περιστατικό σημειώθηκε λίγα λεπτά αργότερα όπου και πάλι το όχημα έστριψε αυτή τη φορά προς τα δεξιά ξερογυρίζοντας και αναπτύσσοντας και πάλι ταχύτητα.

Περαιτέρω, ο Κατηγορούμενος 2 στην ανακριτική κατάθεση του (Τεκμήριο 3), η οποία κατατέθηκε χωρίς ένσταση, αναφέρει ότι *«οταν ο γιός μου Μηνάς μου είπε ότι ο ίδιος σε κάποια στιγμή που εγώ έλειπα από το σπίτι έψαξε και βρήκε τα κλειδιά και ο ίδιος οδήγησε το αυτοκίνητο χωρίς να μου το πει αφού γνώριζε πως δεν θα του το διούσα αφού δεν έχει κανονική άδεια οδηγού»*. Σε κατοπινό στάδιο δε της ανακριτικής του κατάθεσης ο Κατηγορούμενος 2 αναφέρει επίσης τα εξής *«Όχι απολογούμαι και εγώ εκ μέρους του γιού μου ο οποίος έκανε αυτή την πράξη σε μια στιγμή απερισκεψίας»*.

Επίσης, η ΜΚ1 ερωτώμενη κατά την κυρίως εξέταση της εάν αναγνωρίζει τον οδηγό του οχήματος, απάντησε ότι τον αναγνωρίζει υποδεικνύοντας ότι το πρόσωπο αυτό είναι ο Κατηγορούμενος 1. Αξιοσημείωτο είναι δε ότι ο Κατηγορούμενος 1 παραδέχθηκε τη διάπραξη των αδικημάτων που περιλαμβάνονται στις κατηγορίες 5, 6, 7 και 8, όπου από τις

λεπτομέρειες των εν λόγω αδικημάτων ως καταγράφονται επί του κατηγορητηρίου προκύπτει ότι ο Κατηγορούμενος 1 παραδέχεται ότι οδηγούσε το όχημα με αριθμούς εγγραφής ΝΚΜ805, στις 10.05.2021 και ώρα 19:50 στη Λεωφόρο Γρηγόρη Αυξεντίου στο Ακάκι της επαρχίας Λευκωσίας, ήτοι ημερομηνία, ώρα και τόπο που έλαβαν χώρα τα εξεταζόμενα αδικήματα των λοιπών κατηγοριών.

Έχοντας υπόψη τις πιο πάνω νομολογιακές αρχές και ειδικότερα ότι το Δικαστήριο δεν προβαίνει στο στάδιο αυτό της δίκης σε υποκειμενική αξιολόγηση της μαρτυρίας - έργο που επιτελείται στο τέλος της δίκης - αλλά σε αντικειμενική θεώρηση της υπόθεσης, ως επίσης και τη μαρτυρία που έχει προσκομιστεί, έχω ικανοποιηθεί ότι, στη βάση των πιο πάνω αναφορών, έχει αποδειχθεί εκ πρώτης όψεως υπόθεση εναντίον του Κατηγορούμενου 1, στις κατηγορίες 1 και 2 που αντιμετωπίζει.

Διαφορετική είναι η κατάληξη του Δικαστηρίου σε σχέση με τις κατηγορίες 3 και 4. Η ΜΚ1 στην κατάθεση της (Τεκμήριο 1) ανέφερε, μεταξύ άλλων, ότι στο όχημα με αριθμούς εγγραφής ΝΚΜ805 επέβαιναν 3 νεαρά αγόρια. Περαιτέρω, ερωτώμενη ανέφερε ότι στο εν λόγω όχημα καθόταν μπροστά μόνο ο οδηγός και τα άλλα 2 πρόσωπα καθόντουσαν στα πίσω καθίσματα. Αντεξεταζόμενη ρωτήθηκε αν γνωρίζει την ηλικία των άλλων δύο προσώπων που επέβαιναν στο όχημα με την ίδια να αναφέρει ότι αυτά ήταν νεαρά σε ηλικία, προσθέτοντας ακολούθως ότι δεν γνωρίζει ποια είναι τα πρόσωπα αυτά για να μπορεί να προσδιορίσει και την ηλικία τους. Σε σχετική ερώτηση που της υποβλήθηκε επίσης εάν γνωρίζει κατά πόσο τα πρόσωπα αυτά ήταν προσοντούχα, ήτοι άτομα άνω των 25 ετών και με κατοχή άδειας άνω των 5 ετών, η ΜΚ1 απάντησε ότι δεν το γνωρίζει για κανένα από τα 2 αυτά πρόσωπα και ούτε γνωρίζει εάν ήταν κάτοχοι ισχύουσας άδειας οδήγησης μηχανοκίνητου οχήματος της ίδιας κατηγορίας, στην οποία ήταν και το αυτοκίνητο του Κατηγορούμενου 1. Ο δε ΜΚ2 αντεξεταζόμενος ρωτήθηκε εάν γνωρίζει που καθόντουσαν τα άλλα δύο άτομα που επέβαιναν στο όχημα, όμως δεν ήταν σε θέση να απαντήσει καθώς δεν θυμόταν κάτι τέτοιο.

Σύμφωνα με το άρθρο 16 (1)(β) του περί Άδειας Οδήγησης Νόμου του 2001 (94(I)/2001) προνοείται ότι:

«σε περίπτωση κατόχου άδειας οδήγησης μαθητευομένου οποιασδήποτε κατηγορίας ή ειδικής κατηγορίας, πλην των κατηγοριών AM, A1, A2 και A, που είναι ηλικίας δεκαοκτώ ετών και άνω, επιβαίνει στο πρόσθιο διπλανό στον οδηγό κάθισμα του οχήματος πρόσωπο που είναι ηλικίας πέραν των είκοσι πέντε ετών και που κατέχει ισχύουσα άδεια για χρονική περίοδο τουλάχιστον πέντε ετών για οδήγηση οχήματος της ίδιας κατηγορίας με το οδηγούμενο από τον κάτοχο της άδειας οδήγησης μαθητευομένου, όχημα.»

Επίσης, στο άρθρο 16 (2) του περί Άδειας Οδήγησης Νόμου του 2001 (94(I)/2001) προβλέπεται ότι:

«Τηρουμένων των διατάξεων των εδαφίων (3) και (5), απαγορεύεται σε κάτοχο άδειας οδήγησης μαθητευομένου όλων των κατηγοριών και ειδικών κατηγοριών να μεταφέρει οποιοδήποτε επιβάτη, μέσα ή πάνω στο όχημα, εκτός από πρόσωπο που αναφέρεται στο εδάφιο (1), κατά τη διάρκεια οδήγησης του οχήματος σε οποιοδήποτε δρόμο ή άλλο δημόσιο χώρο.»

Από τα πιο πάνω συνάγεται ότι συστατικό στοιχείο, μεταξύ άλλων, για την στοιχειοθέτηση της 3^{ης} Κατηγορίας αποτελεί το να μην επιβαίνει στο πρόσθιο διπλανό κάθισμα του οδηγού πρόσωπο που είναι ηλικίας πέραν των είκοσι πέντε ετών και που κατέχει ισχύουσα άδεια για χρονική περίοδο τουλάχιστον πέντε ετών. Όσον αφορά το αδίκημα της 4^{ης} Κατηγορίας συστατικό στοιχείο του αδικήματος αποτελεί η μεταφορά επιβάτη άλλου πλην προσώπου που είναι ηλικίας πέραν των είκοσι πέντε ετών και που κατέχει ισχύουσα άδεια για χρονική περίοδο τουλάχιστον πέντε ετών.

Εν προκειμένω, από την ενώπιον του Δικαστηρίου προσαχθείσα μαρτυρία υπάρχουν αναφορές ότι επί του οχήματος επέβαιναν ακόμη 2 νεαρά άτομα τα οποία καθόντουσαν στα πίσω καθίσματα του οχήματος, χωρίς όμως να υπάρχει οποιαδήποτε αναφορά ως προς την ηλικία των προσώπων αυτών, εάν ήταν δηλαδή 25 ετών και άνω και σε κάθε περίπτωση δεν υπάρχει οποιαδήποτε μαρτυρία εάν τα πρόσωπα αυτά κατείχαν ισχύουσα άδεια για χρονική τουλάχιστον περίοδο πέντε ετών. Οι αναφορές περί επιβαινόντων νεαρής ηλικίας στα πίσω καθίσματα του οχήματος, κρίνω ότι δεν αποτελούν ικανοποιητικές αναφορές ούτε για το στάδιο αυτό, καθώς το Δικαστήριο δεν μπορεί να προβαίνει σε υποθέσεις αναφορικά με ένα τόσο ουσιώδες για την υπόθεση ερώτημα, ούτως ώστε να συναχθεί ως συμπέρασμα ότι τα πρόσωπα αυτά ήταν ηλικίας κάτω των 25 ετών και δεν κατείχαν ισχύουσα άδεια οδήγησης, ως ο νόμος καθορίζει. Η μαρτυρία της ΜΚ1, που αποτελεί ουσιαστικά και τη μοναδική μαρτυρία επί του συγκεκριμένου γεγονότος, αντικειμενικά ιδωμένη εξ όψεως και χωρίς να προβαίνω σε υποκειμενική αξιολόγηση της είναι τόσο αδύναμη, ελλιπής και γενική που κανένα λογικό Δικαστήριο δεν θα μπορούσε να καταδικάσει τον Κατηγορούμενο 1 στην απουσία άλλης μαρτυρίας. Κάτω από αυτά τα δεδομένα, η τυχόν κλήση του Κατηγορούμενου 1 σε απολογία σε σχέση με τις κατηγορίες 3 και 4 θα έδιδε στην Κατηγορούσα αρχή την ευχέρεια να διορθώσει τις οποιοσδήποτε ατέλειες και κενά που υπάρχουν στη μαρτυρία της.

Συνακόλουθα, για όλους τους λόγους που προσπάθησα να εξηγήσω ανωτέρω και υπό το φως της μαρτυρίας που δόθηκε από την Κατηγορούσα Αρχή, καταλήγω ότι δεν έχει

αποδειχθεί εκ πρώτης όψεως υπόθεση εναντίον του Κατηγορούμενου 1 σε σχέση με την 3^η και 4^η Κατηγορία και ως εκ τούτου, σε σχέση με τις κατηγορίες αυτές ο Κατηγορούμενος 1 αθωώνεται και απαλλάσσεται από το στάδιο αυτό.

Όσον αφορά την 1^η και 2^η Κατηγορία, ως έχει ήδη λεχθεί, έχω ικανοποιηθεί ότι, έχει αποδειχθεί εκ πρώτης όψεως υπόθεση εναντίον του Κατηγορούμενου 1 και κατά συνέπεια καλείται σε απολογία σε σχέση με αυτές.

[Επεξηγούνται στον Κατηγορούμενο 1 τα δικαιώματά του δυνάμει του άρθρου 74(1)(γ) του περί Ποινικής Δικονομίας Νόμου, Κεφ. 155.]

Υπ.

Γ. Καραμαλλή, Προσ. Ε.Δ.

Πιστό Αντίγραφο

Πρωτοκολλητής

